

19. 8. 2019

ID: 109819

Plná moc

Jestliže zmocněnec nebo zmocnitel do doby jednání zmocněnce neprokáží pravost a správnost plné moci zmocněnce k jednání na základě předložené plné moci, má osoba, vůči níž zmocněnec jedná, právo takový průkaz požadovat s tím, že do doby jeho předložení není tato osoba povinna plnit zmocněnci dluh, který od ní zmocněnec má podle plné moci jménem oprávněné převzít. Povinnost k průkazu pravosti a správnosti plné moci přitom má zmocněnec, případně zmocnitel, není záležitostí osoby, vůči níž zmocněnec jedná, aby pravost a správnost plné moci aktivně zjišťovala.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky č.j. 20 Cdo 1299/2019-216, ze dne 21.5.2019)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v exekuční věci oprávněné Caterpillar Financial Services ČR, s.r.o., se sídlem v M., zastoupené JUDr. M.D., Ph.D., advokátem se sídlem v P., proti povinné ROKOSPOL a.s. se sídlem v P., zastoupené Mgr. E.J., advokátem se sídlem v B., pro odebrání věci, o návrhu povinné na zastavení exekuce, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 49 EXE 1822/2016, o dovolání povinné proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. října 2018, č. j. 21 Co 354/2017-190, tak, že usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. října 2018, č. j. 21 Co 354/2017-190, se ruší a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Obvodní soud pro Prahu 1 usnesením ze dne 20. 3. 2017, č. j. 49 EXE 1822/2016-86, předmětnou exekuci zastavil (výrok I.), rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.), a že oprávněná je povinna uhradit soudnímu exekutorovi Mgr. J.K., Exekutorský úřad Brno - město, náklady exekuce ve výši 4 235 Kč a to do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení (výrok III.). Po skutkové stránce uzavřel, že exekučním titulem je v dané věci rozsudek Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 17. 10. 2014, č. j. 4 C 45/206-403, ve spojení s potvrzujícím rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 28. 4. 2016, č. j. 47 Co 165/2015-503, jímž byla povinné uložena povinnost vydat oprávněné stroj - bagr tovární značky Caterpillar 262 B, výrobní číslo XY, do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Před zahájením exekučního řízení účastníci vzájemně jednali o dobrovolném vydání předmětu exekuce, přičemž k jeho vydání dne 12. 7. 2016 nedošlo z důvodu, že povinná neuznala plnou moc předloženou k zastupování oprávněné, neboť nebyla úředně ověřená. K předání předmětu exekuce došlo až na základě předávacího protokolu ze dne 16. 8. 2016 uzavřeného mezi předávající společností ROKOSPOL a. s., zastoupenou PhDr. A.K. CSc na základě plné moci, a přebírající společností Caterpillar Financial Services ČR, s. r.o., zastoupenou společností FADOX, s.r.o. na základě plné moci. Vzhledem k tomu, že povinná před zahájením exekuce projevila vůli splnit vymáhanou povinnost dobrovolně, uložil soud úhradu nákladů exekuce oprávněné, která exekuční řízení vyvolala.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 23. 10. 2018, č. j. 21 Co 354/2017-190, usnesení soudu I. stupně změnil tak, že se předmětná exekuce nezastavuje. Odvolací soud dospěl k závěru, že zmocněnec oprávněné dne 12. 7. 2016 předložil povinné řádnou plnou moc a pokud povinná na jejím základě odmítla předmět exekuce vydat, jednala obstrukčně. Předmětná plná moc ze dne 11. 7. 2016 obsahuje nezaměnitelné označení osob zmocněnce a zmocnitele, rozsah zástupního oprávnění, podpis jednatelů a razítko společnosti. Podpis jedním z jednatelem odpovídá způsobu jednání této společnosti tak, jak je zapsán ve veřejném rejstříku a nejedná se o plnou moc, pro kterou by zákon

kladl požadavek úředně ověřeného podpisu. Postup oprávněné, která na základě výše uvedeného jednání povinné, podala exekuční návrh, nelze označit za šikanózní výkon práva. K argumentaci povinné, že po ní nelze spravedlivě požadovat, aby se při vydání stroje dopustila chyby a vydala stroj někomu jinému, odvolací soud uvedl, že se nejednalo o náhodnou návštěvu třetí osoby s požadavkem na vydání předmětu exekuce, ale z nesporných tvrzení účastníků vyplývá, že se zmocněnec oprávněné dostavil v termínu, který byl oprávněnou a povinnou dohodnut, přičemž bylo vzhledem k předmětu exekuce zcela logické, že oprávněná musí využít služby přepravce. Pokud měla povinná jakékoli pochybnosti, mohla si údaje uvedené v plné moci ověřit např. telefonátem s oprávněnou.

Proti usnesení odvolacího soudu podala povinná dovolání, neboť se odvolací soud v napadeném rozhodnutí odchýlil od ustálené rozhodovací praxe odvolacího soudu. Namítá, že měla právo požadovat od osoby, která se vykázala písemnou plnou mocí oprávněné k převzetí věci (zde stroje – bagru tovární značky Caterpillar), aby předložila plnou moc, na níž by byl úředně ověřen podpis zmocnitele. Dovolatelka se neztotožňuje se závěrem odvolacího soudu, že se měla spokojit s písemnou plnou mocí, na níž podpisy nebyly ověřeny a že v případě pochybností bylo na povinné, aby si ověřil u oprávněné (např. telefonicky), že plná moc byla zmocnitelem skutečně podepsána.

Oprávněná ve vyjádření k dovolání uvedla, že dovolatelka nedostatečně vymezila předpoklad přípustnosti dovolání a její podání je pouze formálním pokusem využití možnosti mimořádného opravného prostředku.

Nejvyšší soud České republiky dovolání povinné projednal podle zákona č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném od 30. 9. 2017 (srov. čl. II bod 2 zákona č. [293/2013](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony a část první čl. II bod 2 zákona č. [296/2017](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [292/2013](#) Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony) – dále jen „o. s. ř.“. Po zjištění, že dovolání proti pravomocnému usnesení odvolacího soudu bylo podáno oprávněnou osobou (účastníkem řízení) ve lhůtě uvedené v ustanovení § 240 odst. 1 o. s. ř, dospěl k závěru, že je přípustné, neboť napadené rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky, zda v případě pochybností o pravosti předložené plné moci má činit úkony potřebné k ověření její pravosti ten, kdo má podle plné moci jménem zmocnitele jednat (zmocněnec), případně ten, jehož jménem zmocněnec jedná, nebo ten, vůči němuž má být učiněno jednání ze strany zmocněnce, přičemž tuto právní otázku odvolací soud posoudil v rozporu s rozhodovací praxí Nejvyššího soudu.

Dle ustanovení § 441 odst. 1 zákona č. [89/2012](#) Sb., občanského zákoníku – dále jen „o. z.“, ujednají-li si to strany, zastupuje jedna z nich druhou v ujednaném rozsahu jako zmocněnec.

Dle ustanovení § 441 odst. 2 o. z. zmocnitel uvede rozsah zástupčího oprávnění v plné moci. Netýká-li se zastoupení jen určitého právního jednání, udělí se plná moc v písemné formě. Vyžaduje-li se pro právní jednání zvláštní forma, udělí se v téže formě i plná moc. Vyžaduje-li se pro právní jednání forma veřejné listiny, postačí, bude-li plná moc k tomuto právnímu jednání udělena v písemné formě s úředně ověřeným podpisem.

Dle ustanovení § 561 odst. 1 o. z. k platnosti právního jednání učiněného v písemné formě se vyžaduje podpis jednajícího. Podpis může být nahrazen mechanickými prostředky tam, kde je to obvyklé. Jiný právní předpis stanoví, jak lze při právním jednání učiněném elektronickými prostředky písemnost elektronicky podepsat.

Dle ustanovení § 565 o. z. je na každém, kdo se dovolává soukromé listiny, aby dokázal její pravost a správnost. Je-li soukromá listina použita proti osobě, která listinu zjevně podepsala, nebo proti jejímu dědici nebo proti tomu, kdo nabyl jmění při přeměně právnické osoby jako její právní nástupce, má

se za to, že pravost a správnost listiny byla uznána.

Odvolacímu soudu je třeba dát za pravdu, že podpisy na písemně udělené plné moci nemusí být úředně ověřeny a postačí, je-li v ní uvedena osoba zmocněnce, zmocnitele a rozsahu zástupčího oprávnění (§ 441 odst. 2 o. z.). Nelze však pominout, že i plná moc je soukromou listinou, a proto je na každém, kdo se jí dovolává, aby prokázal její pravost a správnost (§ 565 o. z.). Tento závěr se samozřejmě uplatní nejen při posouzení pravosti a správnosti soukromé listiny předložené k důkazu při civilním soudním řízení, ale i v případě, že průkaz pravosti a správnosti soukromé listiny je potřebný k tomu, aby osoba soukromého práva, vůči níž se na základě listiny jedná v soukromoprávních vztazích, neměla důvodnou pochybnost o pravosti a správnosti předmětné listiny (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 11. 2018, sp. zn. 22 Cdo 3646/2018, a usnesení ze dne 4. 10. 2017, sp. zn. 23 Cdo 3895/2016).

Odvolací soud se tedy měl zabývat tím, zda povinná skutečně měla a mohla mít dne 12. 7. 2016, kdy od ní zmocněncem oprávněné (K.) požadoval vydání stroje - bagru tovární značky Caterpillar, racionální pochybnost o pravosti či správnosti předložené plné moci ze dne 11. 7. 2016 vystavené oprávněnou. Jestliže povinná takovou pochybnost o plné moci měla, disponovala i důvodem k tomu, aby zmocněnci oprávněné předmětný stroj nevydala.

S ohledem na existenci ustanovení § 565 o. z. je totiž třeba uzavřít, že jestliže zmocněncem nebo zmocnitel do doby jednání zmocněnce neprokáží pravost a správnost plné moci zmocněnce k jednání na základě předložené plné moci, má osoba, vůči níž zmocněncem jedná, právo takový průkaz požadovat s tím, že do doby jeho předložení není tato osoba povinna plnit zmocněnci dluh, který od ní zmocněncem má podle plné moci jménem oprávněné převzít. Povinnost k průkazu pravosti a správnosti plné moci přitom má zmocněncem, případně zmocnitel, není tedy záležitostí osoby, vůči níž zmocněncem jedná (zde povinné), aby pravost a správnost plné moci aktivně zjišťovala.

Jestliže tedy zmocněncem oprávněné ani oprávněná dne 12. 7. 2016 neprokázali povinnému pravost plné moci, na jejímž základě byl K. oprávněn k převzetí stroje - bagru tovární značky Caterpillar (ať už telefonicky, úředním ověřením podpisů na plné moci nebo jinak), přestože si povinná nemohla být bez důvodných pochybností jista, že plná moc je pravá, a na místo toho oprávněná podala exekuční návrh k vymození povinnosti povinného tento stroj vydat, je na místě (při nezměněných skutkových okolnostech) uzavřít, že oprávněná neposkytla povinné součinnost potřebnou k převzetí stroje, což je v daném případě důvodem pro závěr, že oprávněná sama zmařila dobrovolné splnění exekučního titulu ze strany povinné ještě před zahájením exekučního řízení (exekuční návrh byl podán dne 19. 7. 2016).

Z uvedeného vyplývá, že usnesení odvolacího soudu není správné; protože nejsou dány podmínky pro zastavení dovolacího řízení, pro odmítnutí dovolání, pro zamítnutí dovolání nebo pro změnu usnesení odvolacího soudu, Nejvyšší soud napadené usnesení podle ustanovení § 243e odst. 1 o. s. ř. zrušil.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Přebírání důkazů z trestního řízení před správními soudy](#)
- [Tarifní hodnota](#)
- [Nepoložení předběžné otázky Soudnímu dvoru EU](#)
- [Koupě nemovité věci](#)
- [Nesprávný úřední postup \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)

- [Platební neschopnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předkupní právo \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Přerušeni řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Rodinný závod \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Dědictví](#)
- [Výživné](#)